

5. sz. Egyezmény

a foglalkoztatás alsókorhatáráról az iparban

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet az Amerikai Egyesült Államok kormánya hívott össze Washingtonba, és amely 1919. október 29-én ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a gyerekek foglalkoztatásáról, különösen is a foglalkoztatás alsó korhatáráról, - amely kérdés a Konferencia washingtoni ülésén a napirend negyedik pontjának részeként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 1919. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. A jelen Egyezmény szempontjából az “ipari vállalkozás” kifejezés különösképpen is az alábbiakat foglalja magában:

bányákat, kőbányákat, és a föld ásványkincseinek kitermelésére szolgáló egyéb vállalatokat;

azokat a vállalatokat, amelyekben termékeket készítenek, átalakítanak, tisztítanak, javítanak, díszítenek, dolgoznak fel, eladásra tesznek alkalmassá, lebontanak vagy megsemmisítenek, továbbá az olyan vállalatokat, amelyekben anyagokat alakítanak át; beleértve a hajóépítő vállalatokat, valamint az elektromos áram vagy bármilyen más hajtóerő előállítását, átalakítását és továbbítását;

mindennemű épületek, továbbá vasutak, közúti vasutak, kikötők, dokkok, kőgátak, csatornák, behajózási víziutak, utak, alagutak, hidak, völgyhidak, gyűjtőcsatornák, közönséges levezetőcsatornák, kutak, távbeszélő és távíró-berendezések, villanyművek, gázművek és vízművek építését, átépítését, karbantartását, javítását, átalakítását vagy lebontását, és más építési munkákat, valamint az ilyen munka, vagy szerkezet elkészítésére történő előkészületet, vagy elkészítéséhez szükség alapozó munkálatokat;

személyek és áruk szállítását úton, vasúton vagy behajózási víziutakon, ideértve az áruknak kikötőkben, rakpartokon, lerakodóhelyeken és raktárakban való kezelését, kivéve a kézi erővel történő szállítást.

2. Az egyes országok illetékes hatóságai felelősek a kereskedelem és a mezőgazdaság illetve az ipar közötti választóvonal kijelöléséért.

2. cikk

A tizennégy év alatti gyerekek nem foglalkoztathatók, illetve nem végezhetnek munkát semmilyen állami- vagy magántulajdonban levő vállalkozásban, illetve ezek

bármely telephelyén, kivéve, ha az adott vállalkozásban csak ugyanazon család tagjai állnak alkalmazásban.

3. cikk

A 2. cikk rendelkezései nem vonatkoznak gyerekek által szakképző intézetekben végzett munkára, feltéve, hogy ezen munkát egy állami hatóság képviselője engedélyezi és felügyeli.

4. cikk

Ezen Egyezmény rendelkezéseinek betartását elősegítendő, minden ipari vállalkozás munkaadója köteles jegyzéket vezetni minden, saját alkalmazásában álló, 16 évnél fiatalabb személyről azok születési idejének megjelölésével.

5. cikk

1. Az ezen Egyezmény Japánban történő alkalmazását illetően a 2. cikkben az alábbi módosítások végzendők el:

- (a) a tizenkettedik életévüket betöltött gyerekek alkalmazásba vehetők, ha általános iskolai tanulmányaikat befejezték;
- (b) a tizenkét és tizennégy év közötti, már alkalmazásban álló gyerekek vonatkozásában átmeneti szabályok alakíthatók ki.

2. A jelenleg érvényes japán törvények azon rendelkezései hatályon kívül helyezendők, melyek lehetővé teszik a tizenkét évnél fiatalabb gyerekek könnyű és egyszerű munkafajtákra való igénybe vételét.

6. cikk

A második cikk nem vonatkozik Indiára, de Indiában sem foglalkoztathatók tizenkét évesnél fiatalabb gyerekek:

- (a) olyan manufaktúrákban, ahol a munka villanyárammal történik, és az alkalmazottak száma meghaladja a 10-et;
- (b) bányákat, kőbányákat, és a föld ásványkincseinek kitermelésére szolgáló egyéb vállalatokat;
- (c) személyek, áruk vagy postai küldemények szállítását úton, vasúton vagy belhajózási víziutakon, ideértve az áruknak kikötőkben, rakpartokon, lerakodóhelyeken való kezelését, kivéve a kézi erővel történő szállítást.

7. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációját, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

8. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy azt alkalmazza olyan gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire, és birtokaira, melyek nem rendelkeznek teljes körű önkormányzattal:

- (a) kivétel, ahol helyi körülmények folytán e rendelkezések nem alkalmazhatók; avagy
- (b) ha olyan módosításokat hajt végre, melyek e rendelkezéseket a helyi körülményekhez igazítják.

2. Minden tagállam értesíti a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalt arról, milyen intézkedéseket tett gyarmataival, védnöksége alatt álló területeivel, és teljes körű önkormányzattal nem rendelkező birtokaival kapcsolatban.

9. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni.

10. cikk

A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója ezt az értesítést kibocsátotta, és csak azon tagokra nézve hatályos, melyek bejegyezték megerősítéseiket a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál. Ezt követően az Egyezmény minden más tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál nyilvántartásba vették.

11. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit legkésőbb 1922. július 1-ig életbe lépteti, és megteszi az ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

12. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

13. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

14. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.